

**Показання свідків у цивільній справі:
порівняльний аналіз нормативного регулювання
за ЦПК України та Франції**

*І.В. Верещинська, здобувач кафедри правосуддя
юридичного факультету,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
vereshchinska@gmail.com*

Методологія дослідження. За допомогою порівняльного та системного підходу досліджено особливості нормативного регулювання суб'єктів доказової діяльності в судах цивільної юрисдикції за ЦПК України та ЦПК Франції, зокрема, особливості процедури допиту свідків.

Результати. Зазначається про неоднакове визначення показань свідка в різних національних правових системах. Так, законодавство Німеччини, Франції, України чітко виокремлює засоби доказування на підставі показань свідка від доказів у вигляді висновків експерта, допиту сторін, тоді як англо-американське поняття «свідок» є значно ширшим, воно охоплює, крім свідків і експертів, також сторони. Звертається увага на більш чітке регламентування за ЦПК Франції визначення фактів, які підлягають доказуванню на етапі оголошення стороною клопотання про допит свідка.

Новизна. Зазначається, що вітчизняний ЦПК не містить такої чіткої вказівки суду про необхідність реалізації принципу належності доказів на етапі вирішення питання про допит свідка. Звернуто увагу на відмінність нормативного регулювання правил та умов допиту свідків, на значно ширші повноваження суду за ЦПК Франції. Звертається увага на те, що ЦПК Франції передбачає інститут письмових показань свідків і цей інститут не є чимось екстраординарним у доказовій діяльності.

Практична значущість. Зроблено висновок, що вітчизняний процесуальний інститут допиту свідків потребує вдосконалення з урахуванням зарубіжного досвіду та сучасних технологій у сфері комунікацій. Обґрунтовано пропозицію про внесення змін до ст. 57 та ст. 180 ЦПК України з метою запровадження допиту свідків у режимі відеоконференції.